

Kors, hvor Du faar Prygl af Fatter,
Hvis Du brækker dine Ben.

Det er interessant at lægge Mærke til, at medens Socialdemokratiet ved Lejlighed — om end paa en meget lempelig Maade — søger at skyde det radikale Parti fra sig, iler det ærede Medlem fra Holbæk, de Radikales Ordfører, lige saa rask op ad Bagtrappen, som han paa en lempelig Maade er bleven ført ned ad Hovedtrappen, fordi han med Vold og Magt vil ind i den Lejlighed, hvor Socialdemokraterne bo til Huse.

I Stedet for evig og altid at smigre og logre for Socialdemokratiet, kunde det nuværende Ministerium gøre en god Gerning ved at slaa en lille Smule til Lyd for en Samling indenfor det danske Venstre. Jeg tror, det vilde have stor Betydning, thi jeg er overbevist om, at der er mange radikale Vælgere ude i Landet, som netop ønske, at man kunde komme til en Forstaaelse indenfor Venstrepartierne saaledes, at vi kunne faa en kraftig Venstregering og faa gode Venstrereformer gennemførte i kommende Tider. Thi det er jo sikkert, at til Trods for den Berettigelse, som det nuværende Ministerium har under de nuværende Forhold, er det i Virkeligheden en Karikatur af en parlamentarisk Regering. Derfor tror jeg, det var en smuk og stor Opgave, om Regeringspartiet sammen med mange andre Venstremænd vilde arbejde hen til en Forstaaelse paa en eller anden Maade, saa at vi fik en selvstændig Venstrepolitik i Landet. Jeg er overbevist om, hvad den ærede Ordfører for vort Parti (P. T. Nielsen) ogsaa har sagt, at vi ville blive en ganske anderledes loyal Opposition overfor den nuværende Regering, end det radikale Parti har været overfor os. Men det er klart, at vi ville ikke lade os træde ihjel som af Gæs, vi ville ogsaa have Lov til at bestemme, hvorledes dansk Venstrepolitik skal føres.

Jeg synes, at Regeringen skulde vise en Smule mere Mandighed, end den har vist, blandt andet ved klart og koncist at udtale sig om, hvad der er dens Mening med Hensyn til Rigsretten. Den højtærede Konseilspræsident — saaledes lød det i alt Fald for mig — fremkom med noget, der i høj Grad lignede en Trusel, idet det fremgik af hans Udtalelser, at hvis vi ikke

gjorde det og det, vilde han sende os ud til Vælgerne. Men i Stedet for at tale saa meget om dette, synes jeg, at Regeringen, hvis den finder det nødvendigt, i saa Henseende skulde handle, vi have ikke noget imod at staa Ansigt til Ansigt med Vælgerne under den nuværende Situation.

Der blev udtalt af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), særlig under Hensyn til det nuværende Ministerium, at det ogsaa kom an paa, at man, naar man besatte Ministerpladserne, ikke fik ringe Mænd. Jeg skal ikke i saa Henseende sige noget mod det nuværende Ministerium, men hvem der er store Mænd, er det Eftertiden, der skal dømme om, fordi vi ikke have et tilstrækkeligt uholdet Blik til at fælde Dom over de Politikere, der have været fremme til de forskellige Tider. Selvfølgelig kommer det ikke an paa, og det har jeg heller ikke hørt udtale, at der er saa mange Ministre som muligt, der have en eller anden Eksamen, det hverken diskvalificerer eller kvalificerer. Selv om en Mand er doctor philosophiæ, kan han udmærket godt vise sig i Politik at være yderst uheldig. Der er blevet udtalt — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) forleden —, at man omkring i Landet begynder at betragte eller allerede længe har betragtet Politikere som Mænd af anden Klasse. Men hvem er Skyld i dette? Mon ikke i høj Grad den radikale Presse og det mest reaktionære Højres Presse, fordi de ikke have forsømt en eneste Lejlighed til at føre til deres Læseres Kundskab, at det i Virkeligheden var nogle elendige Mænd, der sad herinde og forhandlede om Landets Sager. I den Henseende tror jeg, vi alle kunde gøre et stort Arbejde ved at virke hen til, at ikke det breder sig alt for meget, som i de sidste Aar har bevirket, at man paa mange Maader har faaet Lede ved det offentlige Liv. Jeg tror, at de Radikale ogsaa i den Henseende kunne gribe i deres egen Barm, de ere ikke uden Skyld i, at dette Forhold er kommet frem.

Den højtærede Konseilspræsident har udtalt, at Regeringen ikke var stærk nok til at føre en Forfatningskamp, og det er naturligvis noget, vi udmærket godt have vidst, de skulle i alt Fald have andre med dertil. Jeg synes, der er ligesom noget